

En aquest document es presenten els usos més corrents dels diversos signes de puntuació.

1. La coma (,)

Es fa servir:

- a.** Per separar més de dos elements d'una sèrie. L'últim s'acostuma a separar amb una *i*.
- b.** En les oracions coordinades, encara que hi hagi al davant la conjunció *i*, quan:
 - No uneix dos elements equivalents.
 - La conjunció *i* s'ha utilitzat abans en una enumeració interna.
- c.** Per marcar incisos:
 - Aposicions: aquelles construccions nominals que s'adjunten a una altra a fi d'explicar-la.
 - Oracions explicatives de relatiu: construccions que aporten informació suplementària o explicativa d'un concepte esmentat anteriorment.
- d.** Per marcar determinades locucions adverbials o conjuntives (connectors textuais o enllaços) com ara:
 - *Així mateix, a més, a més a més, de fet, en efecte, en resum, és a dir, finalment, no obstant això, per tant, si més no, tot i això, tanmateix, etc.*
Quan apareixen tant a l'inici de la frase com entremig.
- e.** Després d'alguns elements desplaçats, especialment quan són llargs i complexos.
- f.** Abans de construccions finals, causals, condicionals, adversatives, etc. llargues.
- g.** Per marcar que falta el verb de l'oració.
- h.** Després de fórmules de salutació i comiat.
- i.** Per separar la localitat del dia en les datacions.
- j.** En les adreces, entre el carrer i el número de l'edifici, i entre aquest i el pis i la porta.
- k.** En els nombres decimals, per separar-los dels nombres enters (no s'ha de fer servir l'apòstrof).

Però no s'ha de fer servir mai:

- a.** Per separar el subjecte del verb quan la frase manté l'ordre neutre S+V+CD.
- b.** Per separar el verb del complement directe.
- c.** Després de les signatures.

2. El punt i coma (;)

Es fa servir:

- a. En enumeracions en què ja apareguin comes internes. El darrer punt i coma d'una enumeració es marca amb una coma davant de les conjuncions *i*, *o*, *ni*.
- b. Davant de conjuncions com *però*, *tanmateix*, etc. quan a la frase hi ha altres comes.

3. El punt (.)

Es fa servir:

- a. Al final d'una oració amb sentit complet.
- b. En les abreviatures que no portin barra. Cal recordar que el punt de l'abreviatura equival al punt final de la frase; és a dir, que no trobarem mai dos punts seguits.
- c. Per separar les hores dels minuts i aquests dels segons.
- d. Per separar el número d'ordre de cada apartat en les enumeracions verticals (no s'hi ha d'afegir cap guionet).
- e. Per separar les referències numèriques de classificacions, de l'articulat de les lleis, etc.
- f. En les quantitats, per marcar els milers, els milions, etc.
- g. En els punts que conformen l'ordre del dia d'una convocatòria de reunió, encara que no siguin oracions completes.
- h. En les fórmules de comiat d'una carta quan aquesta conté un verb conjugat en forma personal.

Però no s'ha de fer servir mai:

- a. Al final de les dates, els títols, els rètols, etc.
- b. En els milers d'una xifra quan aquesta es pot llegir amb comoditat sense que hi hagi punt.
- c. En l'escriptura del DNI, el NIF i el telèfon.

4. Els dos punts (:)

Es fan servir:

- a.** Per introduir enumeracions verticals, amb lletres o números d'ordre:
 - Si són expressions curtes, s'escriuen amb minúscula inicial i acaben sense cap signe de puntuació, amb coma o amb punt i coma, segons el grau de complexitat.
 - Si els elements enumerats són oracions completes, s'introdueixen amb majúscula i acaben amb punt.
- b.** Per introduir explicacions, exemples, citacions textuais, etc.
- c.** En determinats documents administratius, després de verbs com EXPOSO, SOL·LICITO, CERTIFICO, etc.

5. Els punts suspensius (...)

Cal recordar que els punts suspensius poden ser substituïts per la paraula etcètera.

Es fan servir:

- a.** Per indicar que una enumeració és incompleta.
- b.** Per indicar que s'ha omès un fragment de text en una citació literal. En aquest cas, cal posar els punts suspensius entre claudàtors.

6. El guió (-)

Cal tenir present que el guió comparteix la seva funció amb els parèntesis i les comes.

Es fa servir:

- a.** Per marcar incisos o aclariments.
 - Si després de la frase que precedeix el guió hi ha d'anar una coma, aquesta s'escriu darrere del segon guió.
 - Quan l'incís introduït pel guió tanca l'oració, no s'hi ha d'escriure el guió de tancament, sinó el punt.
- b.** En una enumeració vertical (sempre que no s'enumeri amb xifres o lletres).
- c.** En nombres negatius.

Però no s'ha de fer servir mai:

- a. Després d'una xifra de diners.

7. Els parèntesis ()

Es fan servir:

- a. Per indicar aclariments que no formen part del discurs del text.
 - Si després de la frase que precedeix el parèntesi hi ha d'anar algun signe de puntuació, aquest s'escriu després del segon parèntesi.
- b. En una enumeració vertical, després de la lletra d'ordre. En aquest cas només s'utilitza el parèntesi de tancament.

8. Les cometes (« »)

Es fan servir:

- a. Per introduir:
 - Citacions literals de textos.
 - Comentaris o intervencions personals.
 - Transcripcions d'acords d'un òrgan col·legiat, etc.
- b. Per ressaltar mots o grups de paraules utilitzats en un sentit especial o que no recull el diccionari, sempre que no es pugui utilitzar la cursiva.

9. La barra inclinada (/)

Es fa servir:

- a. Per separar el número d'ordre d'un text normatiu del seu any de promulgació.
- b. En algunes abreviatures (en aquests casos, no s'hi posa mai punt).
- c. Per indicar la divisió.

